

Troels Bak Steensgaards prædiken påskedag

Taler

Troels Bak Steensgaard
Sognepræst

Dato

20. april 2025

Sted

Vestervang Kirke

Omstændigheder**Prædikentekst**

Markusevangeliet kapitel 16, vers 1-8

Salmer

Påskeblomst! hvad vil du her
Krist stod op af døde
Herren af søvne opvågned, opsprang
Stat op, min sjæl, i morgengry
Hil dig, Frelser og Forsoner, vers 7
Tag det sort kors fra graven

1

Kære menighed!

Min kollega og vores fælles sognepræst Andreas fortalte os i fredags om søde lam
5 og især om Jesus som Guds lam, som bærer verdens synd, dvs. som på korset
tager offerets plads, så vi kan blive fri for at selv at spille ofre og gøre andre til
syndebukke. Det var god langfredagsforkyndelse, men selv om Andreas'
prædiken ikke handlede om de jyske lam, så kom jeg til at tænke på dem, og det
var ikke kun på grund af Andreas' smukke århusianske dialekt. For de jyske får
10 og deres lam lever som bekendt i disse ulvetider et farligt liv.

Hvilket to drenge fra Esbjerg på 11 og 12 år kan tale med om. For de var forrige
torsdag ude for en oplevelse, som gjorde dem ”virkelig bange”. Drengene legede
i et træ i nærheden af deres skole, da de pludselig så en ulv nærme sig. Drengene
15 kravlede derfor fire meter op i træet, hvor de måtte vente i halvanden time, mens
ulven kredsede under dem.

Børnene og deres forældre kontaktede bagefter avisen ”Jyske Vestkysten”, som
skrev om det, og kunne bringe en video af det omstrejfende rovdyr, som
20 drengene havde optaget med deres mobiltelefoner. Pedellen på drengenes skole
kunne i avisartiklen også fortælle, at han dagen efter havde set en ulv ved skolen.
Og snart flød de sociale medier over med kommentarer fra folk, der selvfølgelig
var urolige og vrede over, at ulven kommer så tæt på børn. Politikere på

Christiansborg delte historien og krævede trygheden tilbage og ulveregulering.
25 Men da biologer med forstand på ulve så drengenes video, kunne de konstatere, at det ikke drejede sig om en ulv, men om en kat, ganske vist en *langhåret* kat, og pedellen havde ifølge avisens nu rettede udgave af artiklen pludselig kun set et hundelignende dyr.

30 Ja, der har jo på det seneste været ulve i andre jyske byer, og drengenes ulvefrygt har jo i hvert fald været reel nok. Men vi skal måske netop i disse ulvetider passe på med at råbe 'ulven kommer'. Der er jo grunde nok til bekymring og måske også frygt i disse år, hvor den tiltagende og tilsyneladende uafvendelige klimakatastrofe, terrortruslen og corona-epidemien, krigen i Ukraine og nu
35 senest vores smertelige konflikt med USA har tæret på vores tro på vores vestlige civilisation og dens institutioner og deres evne til at sikre os en stadig bedre fremtid ved hjælp af eksperter, teknik og viden. Men vi er som kristne kaldede til ikke at lade os paralyse af frygt og til at tro på, at det må ende godt, uanset hvor sort det ser ud. Ja, uanset hvilken grad af frygt og usikkerhed vi selv måtte føle,
40 og selv om vi måske til tider synes det er svært at finde ord, som virkelig kan udtrykke håb og skænke os tro på fremtiden.

Det er hvad disse kvinder i Markusevangeliets påskefortælling også er et vidnesbyrd om.

45

Vi hører, at de går ud til graven tidligt om morgen. Det er den første dag i arbejdsugen, og formodentlig har de købt vellugtende salver allerede efter solnedgang dagen før, da sabbatten, jødernes hviledag, var forbi, og butikkerne åbnede. Så snart solen titter frem, går de ud til gravpladsen for at give Jesus den
50 begravelse, som traditionen foreskrev.

Det er de samme tre kvinder, som langfredag stod på afstand og så Jesus dø på korset, da hans disciple var flygtet af frygt for at få samme skæbne som deres mester. De flygtede ikke som mændene. Måske fordi de ikke var i livsfare som de
55 mandlige disciple, men måske også fordi, at de havde set noget andet i Jesus, end hvad mændene havde set.

Måske havde mændene drømt alt for meget om selv at blive Jesu arvtagere og handlekraftige ledere og religiøse lærere for andre. Vi hører jo andetsteds om
60 mændenes indbyrdes stridigheder om at blive leder i discipelflokken og om deres skuffelse over ikke at kunne helbrede som Jesus.

Der står til gengæld lidt før i Markusevangeliet om netop disse kvinder, at det
65 var dem, der havde "sørget for" Jesus, dvs. sørget for, at han fik mad og drikke,
da de var i Galilæa. Hvilket i sig selv er en smuk pointe, synes jeg, og som
understreges af de to betydninger af det danske ord "sørge": at den, som har
sørget for nogen, også er den, som bedst kan sørge over nogen.

70 Ude på gravpladsen får kvinderne som de første at vide af en engel, at Jesus ikke
længere er i graven, men er opstået fra de døde. Og selv om de blev bange – ja,
forfærdede ved dette uventede møde med en engel, så hører vi ikke, at de
tvivlede på dens ord.

75 Det var ikke på grund af tvivl på englens budskab, at kvinderne i første omgang
løb bort og ikke sagde noget til nogen, men fordi de troede på dens ord, og
alting i deres verden så pludselig blev vendt op og ned. Ja, det var sikkert også
fordi, at de vidste, at ingen og slet ikke mændene ville tro dem. For kvinderne
var jo selv gået ud til graven i den sikre forvisning, at Jesus lå der og var død, selv
80 om han så ofte have talt til dem om sin opstandelse. Og vi ved, at mange af
mændene tvivlede, selv da den opstandne Jesus kort tid efter viste sig for dem.

Denne forskel på kvinderne og mændenes reaktion påskedag bekræftes af en ny
tankevækkende undersøgelse, som Kristeligt Dagblad i går, påskelørdag, kunne
85 fortælle om. Avisen havde nemlig bedt et analysebureau undersøge vi danskeres
tro på et liv efter døden. Ifølge denne undersøgelse – hvor lidt over 1000
repræsentativt udvalgte danskere er interviewet – tror dobbelt så mange kvinder
som mænd eller 40 procent af danske kvinder på et liv efter døden, men kun 18
procent af danske mænd gør det. Da man spurgte folk, om de tror, at de
90 kommer til at møde deres kære efter døden, så var resultatet det samme. Mere
end dobbelt op på kvindesiden!

Jeg har selv i mange år fortalt mine konfirmander – med et glimt i øjet,
naturligvis – at hvis de unge nogensinde tvivler på, at de bliver klogere ad åre,
95 eller på at kvinder nok er lidt klogere end mænd, så skal de blot gå mere i kirke.
For det er som bekendt mest livserfarne kvinder, som sidder på kirkebænkene,
selv om nogle af vi mænd heldigvis også har fundet vej.

I avisen i går blev den kendte præst og forfatter og salmedigter Lisbeth
100 Smedegaard Andersen bedt om at forholde sig til undersøgelsen, og hun

knyttede kvinders større tro på det evige liv sammen med den gravides erfaring af at bære nyt liv i sig, og sagde: ”Det er jo kvinderne, der føder børnene. Og jeg tror, der er en sammenhæng med, at man som kvinde oplever, at livet bliver til af
105 ingenting, eller i hvert fald noget meget småt, og at man på en eller anden måde ikke kan forestille sig andet, end at det forbliver. At livet er evigt på en eller anden måde.”

Tilsvarende talte filosofen Anne Marie Pahuus om, at der med evnen til at
110 blive mor følger en erkendelse af, at livet bliver til i afhængighed af andre, som måske kan forklare, at så mange flere kvinder end mænd tror på et gensyn med vores kære efter døden.

Ja, de første opstandelsesvidner var i hvert fald kvinder, og englen i gravhulen
115 sagde til dem: ”Vær ikke forfærdede! I søger efter Jesus fra Nazaret. Han er opstået, han er ikke her”. Hele vægten i de ord ligger på, at den korsfæstede Jesus og den opstandne Herre er en og samme person: Jesus fra Nazaret. Og at alt, hvad der knytter sig til det navn, først og fremmest er nutid og hverken fortid eller fremtid.

120 Han var opstået fra de døde, men det betød ikke, hvilket man godt kunne få indtryk af ved at læse Kristeligt Dagblads undersøgelse i går, at det evige liv først kommer engang efter vores egen død. Det betød derimod, at det, som de havde haft sammen med Jesus og i glimt mødt i hans ord og handlinger, at det nu først
125 virkelig skulle til at begynde og forandre dem.

Kvinderne skulle fortælle disciplene, at de skulle drage hjem til Galilæa, hvor de kom fra. Dér skulle de ”se ham” igen, og virkelig at ”se ham” er at indse, hvad
130 den opstandne Kristus vil med mig og mit liv. Men det forudsætter, at vi ikke flygter ind i en smuk religiøs drøm om et evigt liv i himlen, men er forpligtet på vores velkendte liv i Galilæa eller Helsingør, eller hvor vi nu hører hjemme.

Når det fortælles i Markusevangeliet, at kvinderne ikke sagde noget til nogen om deres oplevelse påskedag, så det sikkert også ment som et vink om, at vi kun
135 forstår opstandelsen, hvis vi selv fortæller englens budskab videre som en fortælling om os selv.

Nu skulle disse kvinder og de andre disciple først til at finde sig selv og deres eget liv i de fortællinger, som vi kan høre hver eneste søndag her i kirken.

Og ikke mindst i Jesu lignelser, som så ofte handler om, at Guds rige altid
begynder i det små og uanseelige, som et frø, der er lagt i jorden, og så vokser,
selv om vi sover, og med tiden vil komme frem og blive til et stort træ, hvor
145 himlens fugle kan bygge rede, selv om vi ikke forstår hvordan.

For det tager nogle gange tid og tider synes verden at være den gamle håbløse
verden.

150 ”Sandelig, sandelig siger jeg jer: Hvis hvedekornet ikke falder i jorden og dør,
bliver det kun det ene korn; men hvis det dør, bærer det mange fold.”

Sådan har Jesus selv sagt, for han opstod ikke på trods af, men på grund af og
igennem sin svaghed på korset, sin lidelse og død.

155 I vort eget liv betyder det, at vi skal turde give slip på alle vores forsøg på at frelse
os selv og blive bedre til at vedkende os vor egen usikkerhed og afhængighed af
hinanden og af Gud.

160 For vi lever i svære tider, endda i ulvetider, og selv om vi måske bygger ulvehegn,
så kan vi ikke selv beskytte os mod alt ondt.

Men Den Store Stygge Ulv er blevet lænket, og godhedens kim er sået på jorden
og i os selv.

165 ”Takket være Gud, vor Herre Jesu Kristi fader, som i sin store barmhjertighed
har genfødt os til et levende håb ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde.”

Disse ord lød over os hver især ved vores dåb, og de skal lyde over os igen, når vi
170 engang skal sænkes ned i jordens skød. Dette håb er den røde tråd i vort liv.

Derfor sang vi med den gamle kirke: ”Herren af søvne opvågned, opsprang, //
hører du, Helved, vor morgensang: Kristus opstod fra de døde!”

175 For Kristus er opstanden, og Guds rige er nu midt iblandt os. Glædelig påske!

Amen.

180

Kilde

Manuskript taget fra www.vestervangkirke.dk med tilladelse fra udgiver.

Kildetype

Dokumentation på online medie

185

Tags

Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet, Påskedag

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/troels-bak-steensgaards-praediken-paskedag>

190

195

200

205

210

215